

Protocol, met Bijlage, op 17 October 1953 te Brussel ondertekend, betreffende de Europese Conferentie van Ministers van Verkeer

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN EN VAN DE MINISTER ZONDER
PORTEFEUILLE

No. 1

's-Gravenhage, 16 December 1953.

Ter Griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 21 December 1953.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer uiterlijk te kennen worden gegeven op 20 Januari 1954.

Wij hebben de eer U Hoogedelgestrengede mede te delen, dat in het hierbij overgelegde *Tractatenblad* 1953, no. 114¹⁾, de tekst is geplaatst (alsmede de vertaling in het Nederlands) van het op 17 October 1953 te Brussel ondertekende Protocol betreffende de Europese Conferentie van Ministers van Verkeer, met bijlage.

Hiernevens gelieve U Hoogedelgestrengede tevens een Toelichtende Nota aan te treffen bij genoemd Protocol, dat in gevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

Indien wij niet binnen dertig dagen na ontvangst van deze brief Uw schriftelijke mededeling hebben ontvangen van de wens, te kennen gegeven door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer, houdende, dat genoemd Protocol aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, dan wel indien wij binnen die termijn Uw schriftelijke verklaring hebben ontvangen, dat, voor zover de Tweede Kamer aangaat, geen uitspraak wordt verlangd, wordt de goedkeuring van bovengenoemd Protocol geacht te zijn verleend voor zoveel te Tweede Kamer betreft, tenzij door of namens de Eerste Kamer of door ten minste tien leden dier Kamer een uitspraak wordt verlangd.

*De Minister
zonder Portefeuille,
J. LUNS.*

*De Minister
van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.*

Toelichtende Nota

In toenemende mate heeft zich de behoefte doen gevoelen aan regelmatig overleg tussen hen, die in Europa direct verantwoordelijk zijn voor het vervoerbeleid. Bijna wekelijks vinden besprekingen op ambtelijk niveau plaats in groeperingen van grotere of meer beperkte omvang. Ook het bedrijfsleven houdt veelvuldig bijeenkomsten en de drie grote vervoerstakken hebben ieder voor zich reeds gedurende langere of kortere tijd organisaties te hunner beschikking. In regelmatig contact tussen Ministers van Verkeer was echter tot dusverre niet voorzien. In deze leemte beoogt het Protocol, dat u hierbij met bijbehorend reglement wordt aangeboden, te voorzien.

Zoals uit het voorgaande duidelijk is, heeft het niet in de bedoeling gelegen een nieuwe organisatie op te richten en ook niet een supranationaal orgaan. Men heeft beoogd zoveel mogelijk van de bestaande internationale organisaties gebruik te maken en het effect van haar werkzaamheden, voor zoveel het punten van vervoerbeleid betreft, te coördineren. Vooral dit laatste element staat op de voorgrond. Tot dusverre immers ontbrak zulk een coördinatie geheel, tot schade van deze organisaties zelf, terwijl dit gemis van overleg tevens een onderling doelmatig functioneren onmogelijk maakte. In artikel 3 van het

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

Protocol wordt deze doelstelling tot uitdrukking gebracht en tevens het accent gelegd op het permanente karakter der Conferentie.

De structuur van de Conferentie sluit zich geheel aan bij deze doelstelling. Zij kent slechts twee organen, nl. de Raad van Ministers en een Commissie van Plaatsvervangers. Het laatstgenoemde orgaan is opgezet om aan het contact een zekere frequentie te geven en in de technische leiding der werkzaamheden op Europees gebied te voorzien, terwijl de Ministers, die uiteraard nog sterker dan hun plaatsvervangers aan hun hoofdsteden zijn gebonden, minder frequent bijeenkomen en zich zullen bezighouden met de grote beleidsvragen. De Ministers zullen derhalve in ieder geval eens per jaar bijeenkomen en voorts zo dikwijls als ten minste een derde van de leden dit noodzakelijk acht.

Het Protocol is getekend door de volgende landen: België, Bondsrepubliek West-Duitsland, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Portugal, Spanje, Turkije, Verenigd Koninkrijk, Vrijgebied van Triëst, Zweden en Zwitserland.

Oostenrijk heeft het Protocol om constitutionele redenen nog niet getekend, maar verwacht wordt, dat het er binnen de daartoe openstaande termijn van zes maanden wel toe zal overgaan.

Naast de gewone leden kent het Protocol ook het instituut van geassocieerde leden, als hoedanig de Verenigde Staten van Amerika en Canada ter Conferentie toetraden.

De Permanente Conferentie laat aan de leden bewegingsvrijheid. Zij zijn slechts gebonden aan die besluiten, waaraan zij zelf medewerken. Heeft medewerking aan een besluit plaats gevonden, dan is de betrokken Regering ook verplicht met de haar op dat ogenblik ten dienste staande middelen aan dit besluit uitvoering te geven. Het kan zijn, dat de uitvoering van een bepaald besluit een nieuwe internationale conventie vereist. In dat geval kan binnen de Conferentie deze conventie worden gesloten nadat de desbetreffende Ministers van Verkeer daartoe in het bezit van een volmacht zijn gesteld. Ook kan een der bestaande internationale organisaties, met name de O.E.E.S., worden verzocht van haar bevoegdheid tot bindende besluitvorming gebruik te maken. Staat enigerlei Regering buiten een dergelijke organisatie, zoals met Spanje ten aanzien van de O.E.E.S. het geval is, dan kan hierin door een speciale regeling worden voorzien.

In het Protocol is voorts de mogelijkheid voorzien, dat niet alle leden een bepaald vraagstuk in behandeling nemen, doch slechts een beperkte groep zich daarmee bezighoudt. De vorming van een dergelijke groep behoort aan de Raad van Ministers te worden medegegeeld, die voorts ook op de hoogte zal worden gehouden van het verloop der werkzaamheden. Andere leden, die zich bij de behandeling van een vraagstuk in een beperkte groep betrokken achten, kunnen daarbij tegenwoordig zijn, doch hebben niet het recht, indien zij bezwaren koesteren, de behandeling van het vraagstuk in het kader van de Conferentie te verhinderen.

De Conferentie wordt gediend door een secretariaat, dat geheel is beperkt tot een zuiver administratieve taak. Het heeft een punt van uitgebreide discussie gevormd of de Conferentie een geheel zelfstandig secretariaat zou bezitten, dan wel of dit ter beschikking zou worden gesteld door een van de internationale organisaties. De grote meerderheid der Conferentie wenste, in verband met het streven naar een zo eenvoudig mogelijke

opzet van de Permanente Conferentie, de complicaties van organisatorische en budgetaire aard, die aan een volstrekt zelfstandig secretariaat verbonden zijn, te vermijden. Aldus is men tot de oplossing gekomen, het aanbod van de O.E.E.S., om haar technische administratieve diensten ter beschikking van de Permanente Conferentie te stellen, te aanvaarden. Voor de benoeming van de secretarissen behoeft de O.E.E.S. echter de uitdrukkelijke goedkeuring der Permanente Conferentie. Bij de uitoefening van hun functies staan de secretarissen uitsluitend onder de instructies dezer Conferentie.

De financiële middelen voor het goed functioneren van het secretariaat worden door de O.E.E.S. verstrekt, waarbij in een jaarlijks budgetair overleg tussen de Permanente Conferentie en de O.E.E.S. is voorzien. Het geheel van deze organisatorische maatregelen zal het voorwerp vormen van een accoord tussen de Permanente Conferentie en de O.E.E.S.

Hierbij moge tevens een ander punt worden vermeld, dat in ruime mate de aandacht der gehouden Conferentie had, en wel de toekomstige betrekkingen tussen de Permanente Conferentie en de O.E.E.S. in zake algemene economische beleidsvraagstukken. Het scheen de Regering toe, dat het om deze reden in het leven roepen van een verplichting voor de Permanente Conferentie tot het voorleggen van alle vraagstukken van algemeen economisch belang aan de O.E.E.S. de uitoefening van de functie van onafhankelijk coördinerend orgaan ernstig zal bemoeilijken. De thans in het Protocol voorkomende tekst verwijst weliswaar naar het grote belang, dat verbonden is aan raadpleging van de O.E.E.S., hetgeen de Regering uiteraard onderschrijft, maar scheidt eveneens de waarborg, dat de Permanente Conferentie vrijstaat in het raadplegen van andere internationale organisaties, ieder voor zover het haar specifiek terrein van werkzaamheden betreft. Gemeend wordt, dat hiermede het noodzakelijk evenwicht in de betrokken verhoudingen is gewaarborgd.

In het Huishoudelijk Reglement is nog voorzien, dat zowel de Raad van Ministers als de Commissie van Plaatsvervangers internationale organisaties kunnen horen, wanneer hun dit dienstig voorkomt.

De Conferentie staat open voor toetreding van andere Europese landen, doch deze toetreding behoeft de unanieme instemming van de leden der Permanente Conferentie. Voor de leden is voorts in een opzeggingstermijn van zes maanden voorzien, waardoor zij zich aan de Permanente Conferentie kunnen onttrekken.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. ALGERA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,

J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,

J. ZIJLSTRA.